

ĆMIĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), się (1).

inf ćmić się (1). \diamond *praes 3 sg* ćmi się (1). \diamond *3 pl* ćmią się (1). \diamond *praet 3 sg f* ćmiła się (1). \diamond *con 3 pl subst* by się ćmiły (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Tracić światło, ciemnieć, stawać się ciemnym; nigrescere Cn (4)* : Tenebrescere, Cmyć sye. *Murm* 18; widząc áno zyemiá drży/ áno sie fłońce ćmi / áno sie fkály pádáią *RejPos* [108]v.

W przeni (2) : Iż sie ták w fzczyrych plotkach/ iego chwałá ćmiłá. *RejZwierz* 107v; Gdyż nas y íam Pan s thego vpominác raczy/ áby sie vczynki wáfze nie ćmiły/ ále áby záfwdy w was obiáfniály *RejZwierc* 104.

2. *Tracić jasność widzenia, ślepnąć; caligare, coecultare, deerrare visu, deficere visu, fallere visu, lusciosum esse Cn (1)* :

W przeni (1) :

Fraza: »oczy się ćmią« (1): íprośność íię y grubość korzeni/ do vznánia prawdy oczy íię ćmią/ zá nieumieiętnośćią błędy náftáią *SkarJedn* 357.

Formacje pochodne: zaćmić się; zaćmiać się.

ZZie